



ת"פ 33420/12/20 - מדינת ישראל נגד אשרף בשיתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 33420-12-20 מדינת ישראל נ' בשיתי

לפני כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד לירון עופר מפרקליטות מחוז י-ם (פלילי)

נגד

אשרף בשיתי
ע"י ב"כ עו"ד נביל זינאתי

הנאשם

גזר דין

- (1) ביום 25.12.2022 הורשע הנאשם, לאחר שמיעת עדויות, בהחזקת נשק, עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- (2) לפי האישום וכפי שהוכח במשפט, ממועד שאינו ידוע במדויק ועד יום 30.11.2020, החזיק הנאשם בשתי מכולות הנמצאות בשטח ביתו נשק, חלקים, אביזרים ותחמושת לנשק כמפורט להלן: דמוי רובה סער מסוג M-16, כדורי 5.56 המתאימים לנשק מסוג M-16, שתי שקיות מלאות במתפסים לנשק, ידית אחיזה לנשק ודורגלים (להלן: "הנשק" ו-"האמל"ח").
- (3) דיון טיעונים לעונש התקיים ביום 11.6.2023. זה המקום לציין כי אך בבוקר הדיון ולמרות מרחק הזמן (זאת לבקשת ההגנה) בינו לבין מועד הקראת הכרעת הדין, ביקשה ההגנה לראשונה להעביר את עניינו של הנאשם לשירות המבחן. נוכח עיתוי הגשת הבקשה, הוריתי כי הדיון יתקיים במועדו והבקשה תדון בפתחו. כפי שהחלטתי בדיון, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש והחלטה בבקשה ניתנה ביום למחרת בפתחו. בהחלטה האמורה נדחתה הבקשה לתסקיר. הן נוכח הקושי הנובע מעיתויה, הן מהטעם שטענות ההגנה לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם הועלו היטב בטיעונים לעונש, הן לאור העמדות העונשיות שהוצגו, וזאת אף מאחר והנאשם ממילא אינו נוטל אחריות על מעשיו.

תמצית טענות הצדדים לעונש

- (4) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי במעשים בהם הורשע הנאשם הוא פגע בערכים המוגנים של שלום הציבור וביטחונו, בסדר החברתי ובשלטון החוק. הנאשם החזיק נשק קטלני שפוטנציאל הנזק הטמון בו הוא גבוה מאוד. הנשק היה עם מחסנית מלאה בכדורים כך שהוא היה זמין ומוכן לשימוש. לנאשם הייתה שליטה על המכולות שבהן נמצא האמל"ח. הימצאות תחמושת נוספת מגבירה את חומרת העבירה. בנסיבות אלו, אף שהעבירה בוצעה לפני תיקון 140 בחוק העונשין, עותרת המאשימה לקביעת מתחם שינוע בין 26 חודשי מאסר ועד 50 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. הנאשם בעל עבר פלילי ולא נטל אחריות על מעשיו. בנסיבותיו, גורסת המאשימה כי יש למקם את עונשו "מעט" מעל תחתית המתחם ולהשית עליו 28 חודשי מאסר לצד מאסר

(5) הנאשם - באמצעות בא-כוחו עו"ד נ' זינאתי - טוען מנגד, בין השאר ובעיקר, כי מתחם הענישה אליו טוענת המאשימה הוא מחמיר ביותר ואינו הולם את נסיבות ביצוע העבירה. העבירה בוצעה לפני התיקון המוזכר בחוק העונשין ועל כך יש ליתן את הדעת מבחינת קולת העונש. בנוסף, אין כל אינדיקציה לכך שהנאשם התכוון לעשות שימוש כלשהו בנשק זה ואף לא רמזה המאשימה לקיומו של כל מניע בנדון. הנאשם עצמו, כך לפי הסניגור, החזיק בנשק כהגנה עצמית נוכח תחושת ההפקרות על רקע הפשיעה הגואה וחוסר הביטחון שפוקד את הארץ בכלל, ובפרט, נוכח מיקום מגוריו (כפר עקב באזור ירושלים) והעדר האכיפה שם, וכדבריו: "אין דין ואין דיין". אמנם לנאשם קיים עבר פלילי ותעבורתי אך מדובר באירועים רחוקים שאין להם כל זיקה לעבירות נשק. כך שאילולא "השטות" שעשה, הנאשם היה מוגדר כאדם נורמטיבי לחלוטין. הנאשם הוא בן 43 ואב לילדים קטנים, עובד בכבוד לפרנסת משפחתו וגם מעסיק עובדים. מאז שהועמד לדין לא נפתחו נגדו תיקים חדשים והוא שהה לתקופה ממושכת בתנאים מגבילים. הסניגור עתר שוב להעברת עניינו של הנאשם לשירות המבחן, ומכל מקום, הוא עתר לכך שמתחם הענישה ההולמת ינוע בין מאסר שירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ואף לדידו ניתן לסטות לקולא מהרף התחתון של המתחם המוצע.

(6) גם הנאשם עצמו דיבר לפניו בדיון האחרון. הנאשם טען כי לא עשה דבר מהמיוחס לו. הוא תיאר כי הוא מממן את עלויות הלימודים האקדמיים של ילדיו הבוגרים ויש לו שני ילדים קטינים נוספים. מה גם שהוא נושא בעול הכספי של המשפחה הגדולה, כך שכל יום מאסר יפגע בו.

דין והכרעה

(7) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל. לפי סעיף 40ג(א), לקביעת מתחם העונש ההולם, בית המשפט "יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט", ולפי סעיף 40ג(ב) "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה...".

(8) הערכים המוגנים: אין להכביר במילים ביחס לאיסור להחזיק אמצעי לחימה כדוגמת נשקים, שלא כדין. ברי לכל כי מדובר בכלים מסוכנים ועלולים להמית. מלבד הסיכון הממשי הטמון בשימוש בנשק בין לפעילות עבריינית בין למעשי טרור, עצם החזקתו, יכולה להביא לכך שהוא יגיע גם לידיים נוספות זולת המחזיק בו מלכתחילה, דבר שמגביר את עוצמת הסיכונים הנשקפים ממנו כלפי שלום הציבור וביטחונם האישי, שלמות הגוף, הרכוש ועיקרון שלטון החוק והסדר הציבורי. בע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן, פסקה 4 (19.1.2014), נפסק שם:

"הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות נשק, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה" (ע"פ 1323/13 חסן

נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (5.6.2013)). אכן, "המציאות בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עימו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם שירתיע באופן ממשי מהחזקת נשק בכלל ומשימוש בו בפרט" (ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (18.7.2013))

(9) בע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (17.11.2016), נפסק:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחוננו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" (ע"פ 5120/11 שתיווי נ' מדינת ישראל, בפסקה 5 (18.12.2011); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל (25.10.2010)). עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 (31.7.2013))"

(10) וממש בשנתיים האחרונות בית המשפט העליון, עמד לא אחת, על חומרת התופעה והצורך בהחמרת הענישה; בע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל (15.12.2021), שם בפסקה 25, כבוד השופט ד' מינץ תיאר את הדברים כהאי לישנא: "מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק" (ראו גם: ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021)).

(11) מלפני כחודשיים, כבוד השופט י' אלרון עמד על חומרת הדברים, בע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' פלאח, פסקה 10 (4.5.2023) (להלן: "עניין פלאח"), בצינו בזו הלשון:

"הודגש לא אחת כי יש לנקוט במדיניות ענישה ממשית ומשמעותית, בה ניתן מעמד בכורה מבין שיקולי הענישה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים, שמשמעותה הרחקת עברייני הנשק מהחברה לפרק זמן משמעותי, על ידי השמתם מאחורי סורג ובריח"

(12) נסיבות ביצוע העבירה: הנאשם, כאמור, הורשע לאחר שמיעת עדויות בהחזקת נשק דמוי רובה סער מסוג M-16, לצד כדורים המתאימים לנשק זה, שתי שקיות מלאות במתפסים לנשק, ידית אחיזה ודורגלים. מדובר באמל"ח ונשק התקפי לכל דבר ועניין. הסיכונים הגלומים באמצעי לחימה אלה הם גבוהים מאוד, ובפרט, ביחס לרובה M-16, שהוא קטלני ובעל פוטנציאל נזק רב (ראו והשוו: עניין פלאח לעיל, פסקה 12). בע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (28.7.2022), התייחס בית המשפט לחומרה המוגברת הטמונה בנשקים מסוג רובים ותת-מקלעים במיוחד, כלהלן:

"בפסיקתו מן הזמן האחרון, בית משפט זה קבע לא אחת כי את מבצעה של עבירות נשק יש להעניש בחומרה יתרה - שכן מדובר בעבירות שהיו למכת מדינה, ושאחריהן בא השימוש הקטלני בנשק אשר מותיר אחריו פצועים ומתים כמעט מדי יום. מדיניות זו חלה ביתר שאת כאשר מדובר במכירה, ברכישה, בנשיאה או בהובלה - שלא כדין - של נשק התקפי בדמות תת-מקלעים ורובים ובשימוש לא חוקי בנשק כאמור. בטיפולנו בעבירות מסוג זה ובמבצעה, להרתעת היחיד והרבים ולהרחקת עברייני הנשק מהחברה על ידי השמתם בין כותלי הכלא לתקופות ממושכות יש מעמד

בכורה"

(13) חומרת הביצוע נעוצה גם בהימצאות זמינות הכדורים התואמים לנשק לצדו, כאשר לנאשם שליטה על המכולות בהן נמצא האמל"ח. הוכח כי לנאשם המפתחות של מכולות אלו, ובהן הוא מאחסן כלי עבודה, חלקי חילוף, כספים ואחת מהן אף משמשת עבורו כחדר עבודה. יוצא אפוא, כי סוג הנשק, הזמינות שלו לצד זמינות הכדורים לצדו עם כל יתר חלקי האמל"ח, יש בכל אלה כדי לבסס את נסיבות ביצוע העבירה ברמת חומרה גבוהה.

(14) אשר לטענת ההגנה לפיה הנאשם לא התכוון להשתמש בנשק זה וכי המאשימה אף לא רמזה לקיומו של כל מניע, אינני סבור כי יש בזאת כדי להפחית מחומרת העבירה. יש לומר את הדברים בצורה ברורה וצלולה, עצם ההחזקה של הנשק והתחמושת שלא כדין, על פוטנציאל הנזק הגלום בה - התנהגות זו כשלעצמה מבססת את החומרה הגבוהה. בעפ"ג (מחוזי נצ') 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי (29.6.2021), נפסק בהקשר זה (פסקה 82):

"רואה אני לנכון לציין גם, כי אין לקבל את הטענה שנשמעת חדשות לבקרים, לפיה - הנשק הוחזק מבלי שנעשה בו שימוש. רוצה לומר, עצם החזקת הנשק היא עצמה אקט שראוי להוקעה ומלמד על שימוש שעניינו "החזקה" שיכולה להיות מתמשכת. הדברים נכונים שבעתיים שעה שברי לכולם, כי לנשק אין רגליים וכי הוא לא צץ ו/או צמח פתאום במקום הימצאותו, בטח לא מתוך האדמה ו/או כגשם מהשמיים"

(15) אשר לתזת ההגנה לפיה הנאשם החזיק את הנשק אך לצורך הגנה עצמית בלבד נוכח תחושת חוסר הביטחון והתסכול מהעדר אכיפה באזור מגוריו ובכלל - גם טענה זו אין בידי לקבל. ראשית - הנאשם עצמו לא נטל אחריות על ביצוע המיחוס לו גם לאחר הרשעתו. הנאשם דיבר לפני בדיון הטעוניה לעונש ומסר: "אני לא עשיתי אז איך אני יכול לומר על משהו שלא עשיתי". שנית - אוי לנו כחברה אם כל אדם ייטול את החוק לידי ויחליט להתחמש שלא כדין, וכל המוסיף - גורע!

(16) מדיניות הענישה הנהוגה: בחנתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים, לרבות הפסיקה שהציג בא-כוח הנאשם. לאחר בחינתה ובחינת פסיקה רלבנטית, עולה כי מנעד הענישה הוא רחב אך לצד זאת, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בעבירות נשק והדבר בא לידי ביטוי בעונשי מאסר ממושכים. בע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה 14.4.2022, שם בפסקה 6 קבע בית המשפט העליון (מפי כבוד השופט י' עמית) בצורה ברורה:

"ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים"

(17) ובפסיקה מלפני כשנה, בע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 5 (10.5.2022) נפסק כלהלן:

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו (ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 (29.3.2022) (...); ע"פ

5522/20 חליחל נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (24.2.2021) (...); ע"פ 4406/19 סובח נ' מדינת ישראל, פסקה 17 (5.11.2019) (...). עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור (ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' גריפאת, פסקה 6 (22.12.2020); ע"פ 135/17 מדינת ישראל נ' בסל, פסקה 10 (8.3.2017)). אך באחרונה עמד בית משפט זה על כך שעבירות אלו הן בבחינת "מכת מדינה" ועל הצורך בהחמרת הענישה בעניינן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]. לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...]. כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי [...]. ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...]. ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'" (עניין קדורה, פסקה 6)

(18) נזכיר, העונש שלצד העבירה בה הורשע הנאשם הוא עד שבע שנות מאסר. הצדדים הזכירו בטעוניהם לעונש את תיקון 140 בחוק העונשין, אשר קובע רף מזערי של רבע מהעונש שלצד העבירה. אין מחלוקת כי הוראה זו אינה חלה בעניינו של הנאשם. ואולם, תכלית ההוראה עולה בקנה אחד עם מגמת ההחמרה בענישה בעבירות נשק נוכח תופעת האלימות הקשה תוך שימוש בנשק, הגואה בחברה הישראלית בכלל ומכה קשות בחברה הערבית בפרט. יפות כאן מילותיו של כבוד השופט נ' סולברג בע"פ 7831/21 עסליה נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (24.4.2022), לפיהן: "אין זאת אלא מן הפירות הבאושים של מצבורי הנשק במגזר הערבי, ושאר עבירות הנשק, והיד הקלה על ההדק; רעה חולה זו מחייבת ענישה הולמת" (ראו גם: ע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (1.6.2022); ע"פ 2733/20 אבו זיאד נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (24.10.2021)).

(19) לקביעת מתחם הענישה ההולם, נתתי את דעתי לפסיקה הרלבנטית, בין היתר, תוך מתן דגש לסוג הנשק שנתפס עם התחמושת המתאימה (על רלבנטיות האבחנה בין סוגי הנשק לקביעת המתחם - ראו: ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (5.6.2013)).

ראו והשוו (כמובן עם השינויים המחוייבים) לפי סדר ערכאה ופרסום:

- ע"פ 2165/23 מדינת ישראל נ' בלאל (4.5.2023);
- ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.2022);
- ע"פ 166/22 טאהא נ' מדינת ישראל (1.6.2022);
- ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים (29.3.2022);
- ע"פ 8320/21 מדינת ישראל נ' בסילה (28.12.2021);
- ע"פ 8678/19 אבו כף נ' מדינת ישראל (5.3.2020);
- עפ"ג (מחוזי נצ') 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי (29.6.2021);
- עפ"ג (מחוזי מר') 10916-12-21 מדינת ישראל נ' אבו אלחסאן (7.2.2022);
- ת"פ (מחוזי ב"ש) 54607-07-19 מדינת ישראל נ' ג'בור (12.1.2020);
- ת"פ (שלום ים) 17030-02-22 מדינת ישראל נ' מקיה (23.5.2023);

עמוד 5

- ת"פ (שלום ב"ש) 22297-11-20 מדינת ישראל נ' עובייד (27.4.2021);
- ת"פ (שלום ב"ש) 23707-03-19 מדינת ישראל נ' עתאיקה (28.7.2020).

- (20) לאחר שנתתי את דעתי לכל האמור לעיל, קובע בזאת כי מתחם הענישה ההולמת ביחס לעבירה מושא האישום נע בין 22 חודשי מאסר בפועל עד 50 חודשי מאסר בפועל.
- (21) נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה: הנאשם בן 43. נשוי, אב משפחה ועובד לפרנסתו. הוא בעל מוסך שמעסיק גם עובדים. הנאשם תיאר כי הוא מממן לימודים אקדמיים לילדיו הבוגרים, ויש לו גם ילדים קטינים. נתתי את דעתי לנסיבות אלו. כמו כן, נתתי את דעתי לכך שהוא מפרנס גם את משפחתו הגדולה, כך שכל עונש שיושת עליו, בין במאסר בין בעבודות שירות, עלול לפגוע בפרנסת המשפחה.
- (22) בנדון, נתתי את דעתי גם לכך, זאת לאחר עיון בתיק, לתקופת המעצר של הנאשם מאחורי סורג ובריח במסגרת הליך זה (כחודש וחצי), ולאחר מכן - תקופת מעצר הבית מאז שחרורו ממעצר ועד היום, כאשר במהלך אותה תקופה חלו הקלות בתנאים המגבילים ביניהן היתר לצאת לעבודה.
- (23) כאמור, בשום שלב בהליך, לרבות גם בטיעונים לעונש, הנאשם עצמו לא נטל אחריות. ללא ספק, זכותו של הנאשם לנהל את ההליך, להוכיח את חפותו וגם להמשיך להאמין בה. ברם, כאמור, הוכחה אשמתו ואין הוא זכאי להקלה בעונשו מטעם של נטילת אחריות.
- (24) עוד בנדון, כעולה מראיות המאשימה לעונש (תדפיס הרישום הפלילי של הנאשם - מא/1) לנאשם יש עבר פלילי. הנאשם הורשע בחודש 12/2019 בשימוש ברכב ללא הרשות ונטישה באותו מקום. בהליך האמור הושת עליו מאסר מותנה. בחודש 12/2008 הוא הורשע בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ואז הסתיים ההליך ללא הרשעה תוך ביצוע שעות לתועלת הציבור. עוד עולה מראיות המאשימה, כי לנאשם רשומות למעלה מ-10 הרשעות תעבורה, כאשר האחרונות שביניהן היו בשנים 2015, 2014 ו-2013.
- (25) נכון הדבר, עברו הפלילי של הנאשם אינו רלבנטי לעבירות נשק. ברם, מסת ההרשעות העולה מרישומי הפלילי, יש בה להצביע על קושי של ממש אצל הנאשם בשמירה על הנורמה והחוק. למרות שבהליך הראשון נגדו בוטלה ההרשעה, וזה שלאחריו הושת עליו רק מאסר מותנה - חרף נורות "האזהרה" הללו, הוא ביצע את אשר ביצע כאמור, והדבר בא לידי ביטוי בהרשעתו הנוכחית, שהיא החמורה מבין כל ההרשעות. מכאן, אין אלא להסיק כי מתחייבת בנסיבות העניין ענישה שתיתן ביטוי לפן ההרתעתי יותר מאשר הפן השיקומי, ואשר גם מתחייבת מהפסיקה העקבית של בית המשפט העליון בדבר הצורך בהחמרת ענישה.
- (26) בשקלול של כל האמור, ולאחר מתן הדעת לנסיבות האישיות של הנאשם, סביר בעיניי למקם את עונשו בתוך השליש התחתון של המתחם.

(27) לאור האמור, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 25 (עשרים וחמישה) חודשי מאסר בפועל, לריצוי ממש. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מאחורי סורג ובריח במסגרת הליך זה (הכל לפי נתוני שירות בתי הסוהר). תחילת ריצוי העונש 7.9.2023.

(ב) 5 (חמישה) חודשי מאסר, שירוצו ככל שהנאשם יעבור עבירת נשק, לרבות העבירה שבה הוא הורשע, תוך שלוש שנים מיום סיום ריצוי עונש המאסר בפועל.

(28) הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 7.9.2023 בשעה 10:00. הנאשם יתאם את כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון: 074-7831077 או 074-7831078. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב במועד המוזכר במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק של גזר הדין.

(29) ניתן בזאת צו חילוט או השמדה של הנשק והתחמושת שנתפסו במסגרת החקירה מושא הליך זה, זאת לפי שיקול דעת של הקצין המוסמך לכך לפי דין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להודיע לשב"ס.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"ג, 06 יולי 2023, בנוכחות הצדדים.